

šlja: pretvaranje misli vjere i osjećaja pobožnosti u riječi, ona će biti vrhunac molitve za kršćansku dušu.

Svako međutim zapostavljanje usmene molitve, a još više njezino obezvredjenje atentat je na samo kršćanstvo.

P. PLATON

VIDICI

ČUJ NAS, O GOSPODE

(Attende Domine)

*Čuj nas, o Gospode, i smiluj nam se,
Jer svi sagriješismo Tebi.*

1. *Svevišnji Kralju i Otkupitelju,
Plaćući k Tebi podižemo oči:
Usliši, Kriste, smjerne molbe naše.*

Čuj nas.

2. *Očeva moći, ugaona stijeno,
Spasenja pute i nebeska vrata,
Operi ljage prestupaka naših.*

Čuj nas.

3. *Molimo, Božje, Tvoje veličanstvo:
Čuj i usliši vruće molbe naše,
Milostiv nama Ti oprosti grijehe.*

Čuj nas.

4. *Skrušena srca otkrivamo tajne,
Ispovijedamo počinjene zloće;
Dobrotom svojom, Spase, Ti ih praštaj.*

Čuj nas.

5. *Uhvaćen nevin, optužen, klevetan,
Osuđen za nas i za naše grijehe:
Očuvaj, Kriste, otkupljene duše.*

Čuj nas.

O USKRSNUĆU GOSPODNJEM

Aleluja, aleluja, aleluja.

1. *O kršćani, gle radosti:
Nebeski Kralj nam preslavni
Iz groba danas ustade, aleluja.*
2. *U zoru dana nedjeljnog
Na ulazu groba hladnoga
Dotrčaše apostoli, aleluja.*
3. *A Magdalena Marija
I druge žene pođoše
Da mrtvo tijelo pomazu, aleluja.*
4. *Na grobu bijeli anđeo
Navješćuje trim ženama:
Gospodin je uskrsnuo, aleluja.*
5. *Apostol Ivan ljubljeni
Pohitje s Petrom žureći,
Do groba prvi dotrči, aleluja.*
6. *Dok učenici strahuju,
U sobi Krist se pojavi
I reče: Mir vama Gospodnji, aleluja.*
7. *Kad Toma začu od braće
Da uskrsnu mu Učitelj,
U sumnji osta preteškoj, aleluja.*
9. *Na pogled rana Kristovih
Apostol kliče presretan:
Gospodine i Bože moj, aleluja.*
10. *Blaženi koji vjeruju
I ako nisu vidjeli,
Jer nebo im se otvara, aleluja.*
11. *U ovaj blagdan preslavni
Uz svaku čast i pohvalu
BLAGOSLOVIMO GOSPODA, aleluja.*

12. *I k tome neka pobožno
Odjekne pjesma iz srca
Dok BOGU HVALA kličemo, aleluja.*

Aleluja, aleluja, aleluja.

Prev. Ljubo KUČAN

ECCE, LIGNUM CRUCIS

Najlepše himne, ki jih molimo v brevirju in v liturgiji tempore passionis, so himne, zložene v čast sv. Križu: »Pange lingua« (v jutranjicah), »Lustra sex« (v hvalnicah) »Vexilla regis« (v večernicah). V njih opeva pesnik les križa kot drevo življenja in ga vzporeja z usodepolnim drevesom v rajū. — Za boljše razumevanje hočem najprej navesti nekaj podatkov o pesniku in okoliščini v kateri so nastale.

Avtor omenjenih kimen je Venantius Fortunatus. Rodil se je okoli leta 530 v okolici mesta Treviso v Benečiji in umrl kot škof v Poitiersu na Francoskem kmalu po letu 600. Klasično izobrazbo je dobil v Ravenni, ki je bila tedaj na višku svoje slave. Prav tedaj sta bili sezidani tamkaj baziliki Sant' Apollinare Nuovo in Sant' Apollinare in Classe s svojimi svetovno znanimi mozaiki. Bil je Venantius Fortunatus eden izmed zadnjih dedičev poznoantične izobrazbe, mlad retor, jurist in pesnik talijanske krvi, v katerem sta se družili humanitas in urbanitas. Kot potujoč pevec in pesnik raznih kraljevskih dvorov je prepotoval ves alpski svet med Tridentom in Donavo do Rena in še preko njega daleč notri v Francijo. Pri nekem slučajnem obisku v Poitiersu pa je prišel v stik z vplivno in sveto ženo, nekdanjo frankovsko kraljico in tedaj že opatinjo samostana sv. Križa v Poitiersu: sv. Radegundo. Postal je pravni izvedenec njenega samostana, pozneje pa njen učenec in prijatelj. Radengundino življenje, posvečeno molitvi, študiju in delom usmiljenja je Venancija tako prevzelo, da se je odpovedal nestalnemu življenju in ostal v Poitiersu. Na Radengundino prigovarjanje se je posvetil duhovniškemu stanu in od tlej opravljal službo v njenem samostanu. Tako je rasel v večjega duha in globljega srca, postal je iz nečimernega posvetnjaka in brezskrbnega epikurejca škof v Poitiersu, pevec sv. Križa in zaupnik sv. Radengunde. Med svoje znance je štel vse pomembnejše osebnosti frankovskega